

Besl. O. nr. 88

Jf. Innst. O. nr. 75 (1999-2000) og Ot.prp. nr. 41 (1999-2000)

År 2000 den 6. juni holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 20. juli 1991 nr. 67 om overføring av domfelte m.v. (utvidet fullmakt til å iverksette overenskomster om fullbyrding av straffedommer, samtykke til ratifikasjon av avtale mellom Norge og Thailand av 20. mai 1999 om samarbeid om fullbyrding av strafferettslige reaksjoner, og samtykke til undertegning og ratifikasjon av tilleggsprotokoll av 18. desember 1997 til den europeiske konvensjonen av 21. mars 1983 om overføring av domfelte)

I

I lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff m.v. gjøres følgende endring:

Ny § 4 a skal lyde:

Hvis en domfelt søker å unndra seg fullbyrdingen av frihetsstraff idømt i Danmark, Finland, Island eller Sverige ved å flykte til Norge, kan den domfelte pågripes og varetektsfengsles etter reglene i straffeprosessloven kapittel 14 i samme utstrekning som om dommen var avsagt her i riket. Straffeprosessloven §§ 181 og 184 jf. § 188 gjelder tilsvarende.

II

I lov 20. juli 1991 nr. 67 om overføring av domfelte gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Kongen kan fastsette nærmere regler om gjennomføring av loven.

§ 3 skal lyde:

Avgjørelser om strafferettslige reaksjoner som omfattes av overføringskonvensjonen, jf. del B i loven, kan fullbyrdes etter konvensjonens regler. Hvis den annen stat er tilsluttet konvensjonens tilleggsprotokoll av 18. desember 1997, kan fullbyrding skje i samsvar med overføringskonvensjonen slik den suppleres av reglene i tilleggsprotokollen. En anmodning fra en annen stat om overføring av en domfelt til eller fra Norge avgjøres av departementet. Departementet skal umiddelbart opplyse den anmodende staten om

utfallet av anmodningen. En norsk anmodning til en annen stat om overføring av en domfelt til eller fra Norge fremmes av departementet.

Nytt kapittel IV skal lyde:

Kapittel IV Særlig om saker som ikke omfattes av overføringskonvensjonen eller gyldighetskonvensjonen

§ 12. Rettskraftige avgjørelser om strafferettslige reaksjoner som skal kunne fullbyrdes i en annen stat i medhold av en annen avtale enn overføringskonvensjonen eller gyldighetskonvensjonen, kan fullbyrdes i henhold til bestemmelsene i avtalen.

Hvis den strafferettslige reaksjonen som skal fullbyrdes innebærer frihetsberøvelse, kan overføring av den domfelte bare skje hvis den domfelte samtykker i overføring, eller, hvor en av de to statene finner det nødvendig på grunn av den domfeltes alder eller fysiske eller mentale tilstand, den domfeltes verge eller annen rettslig stedfortreder samtykker. Hvis avtalen bestemmer det, kan overføring likevel skje uten domfeltes samtykke på de vilkår som er angitt i tilleggsprotokoll til overføringskonvensjonen 18. desember 1997 artikkel 2 eller 3.

Hvis ikke avtalen bestemmer noe annet, kan fortsatt fullbyrding skje uten at det fastsettes ny dom selv om straffen overskrider norske strafferammer for tilsvarende forhold. I slike tilfeller gjelder ikke annet ledd annet punktum.

For fullbyrding i Norge gjelder loven kapittel II eller III tilsvarende så langt de er forenlige med avtalens bestemmelser. Fullbyrding av frihetsstraff skjer i samsvar med reglene gitt i eller i medhold av fengselsloven.

§ 13. Hvis det foreligger særlige grunner, kan Kongen bestemme at en strafferettslig reaksjon som innebærer frihetsberøvelse pålagt ved en rettskraftig avgjørelse i en annen stat, kan fullbyrdes her i riket selv om det ikke følger av avtale som nevnt i §§ 3, 9 eller 12.

På samme vilkår kan Kongen bestemme at strafferettslig reaksjon som innebærer frihetsberøvelse idømt av en norsk domstol, kan fullbyrdes i en annen stat.

Bestemmelsene i § 12 annet, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Nåværende kapittel IV blir nytt kapittel V og får følgende overskrift:

Kapittel V Fellesregler for behandling av saker etter kapittel II, III og IV

Nåværende §§ 12-16 blir nye §§ 14-18.

§ 17 skal lyde:

Gjelder saken fullbyrding av en utenlandsk avgjørelse på frihetsstraff eller annen strafferettslig følge av frihetsberøvende karakter, kan varetektsfengsling foretas i medhold av overføringskonvensjonen art. 11 nr. 2 og art. 16 nr. 5, tilleggsprotokollen til overføringskonvensjonen art. 2 nr. 2, gyldighetskonvensjonen art. 13 og art. 32 eller avtale som nevnt i § 12 og for øvrig i medhold av straffeprosesslovens bestemmelser. *Straffeprosessloven §§ 181 og 184 jf. § 188 gjelder tilsvarende.*

I lovens del B inntas følgende etter artikkel 25:

I tilleggsprotokollen av 18. desember 1997 til den europeiske konvensjon av 21. mars 1983 om overføring av domfelte lyder artiklene 1 til 3 slik i norsk oversettelse:

Art 1. Alminnelige bestemmelser

1. De ord og uttrykk som benyttes i protokollen, skal tolkes i samsvar med den betydning de har i konvensjonen.

2. Konvensjonens bestemmelser skal gjelde i den utstrekning de er forenlige med bestemmelsene i denne protokoll.

Art 2. Personer som har flyktet fra domsstaten

1. Når en parts borger som er ilagt en strafferettslig reaksjon på en annen parts territorium som en del av en rettskraftig dom, søker å unngå fullbyrding eller fortsatt fullbyrding av den strafferettslige reaksjonen i domsstaten ved å flykte til førstnevnte parts territorium før den strafferettslige reaksjonen er sonet, kan domsstaten be den andre parten om å overta fullbyrdingen av den strafferettslige reaksjonen.

2. På domsstatens anmodning kan fullbyrdingsstaten, før den mottar dokumentene til støtte for anmodning,

eller før den tar stilling til anmodningen, arrestere den domfelte eller treffe andre tiltak for å sikre at den domfelte blir værende på dens territorium til det er tatt stilling til anmodningen. Anmodninger om midlertidige tiltak skal inneholde de opplysninger som er nevnt i konvensjonens artikkel 4 nr. 3. Den domfeltes strafferettslige stilling skal ikke bli forverret som følge av utholdt varetekt i henhold til dette nr.

3. Fullbyrdingen av den strafferettslige reaksjon skal kunne overføres uten den domfeltes samtykke.

Art 3. Domfelte som er gjenstand for utvisningsvedtak

1. På domsstatens anmodning kan fullbyrdingsstaten, med forbehold for bestemmelsene i denne artikkel, gi sin tilslutning til overføring av en domfelt uten vedkommendes samtykke når den strafferettslige reaksjon sistnevnte er ilagt, eller et forvaltningsvedtak som følger av den strafferettslige reaksjonen, inneholder et utvisningsvedtak eller annet tiltak som har til følge at vedkommende ikke lenger får oppholde seg på domsstatens territorium når han eller hun løslates fra fengsel.

2. Fullbyrdingsstaten skal ikke gi sin tilslutning som nevnt i nr. 1 uten å ha tatt hensyn til den domfeltes eget syn.

3. I forbindelse med anvendelsen av denne artikkel skal domsstaten legge fram for fullbyrdingsstaten:

- a) en erklæring som inneholder den domfeltes eget syn på den foreslåtte overføringen, og*
- b) en kopi av utvisningsvedtak eller annet vedtak som har til følge at domfelte ikke lenger får oppholde seg på domsstatens territorium når han eller hun løslates fra fengsel.*

4. Den som overføres i henhold til bestemmelsene i denne artikkel, skal ikke straffeforfølges, ilegges straffereaksjon eller holdes i varetekt med henblikk på gjennomføring av en strafferettslig reaksjon eller vedtak om varetekt, for noen straffbar handling begått før han eller hun ble overført unntatt den handling som ligger til grunn for den strafferettslige reaksjonen som skal fullbyrdes, og hans eller hennes personlige frihet skal heller ikke innskrenkes av noen annen grunn, unntatt i følgende tilfeller:

- a) når domsstaten tillater det; anmodning om tillatelse skal fremmes sammen med alle relevante dokumenter og en rettslig nedtegnelse av den forklaring den domfelte måtte ha avgitt; tillatelse skal gis når den straffbare handling som ligger til grunn for anmodningen, i seg selv ville være utvisningsgrunn etter domsstatens lov, eller når bare straffefølgningen ville utelukke utvisning;*
- b) når den domfelte, etter å ha hatt anledning til å forlate fullbyrdingsstatens territorium, ikke har gjort dette innen 45 dager etter endelig løslatelse, eller hvis han eller hun har vendt tilbake til dette territoriet etter å ha forlatt det.*

5. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 4 kan fullbyr-
dingsstaten treffe de tiltak som måtte være nødvendige
etter dens lovgivning, herunder straffeforfølgning in
absentia, for å forhindre rettslige virkninger av utløpt
tidsfrist.

6. Enhver konvensjonspart kan ved en erklæring rettet
til Europarådets generalsekretær si fra om at den ikke
vil overta fullbyrding av strafferettslige reaksjoner
under de omstendigheter som er beskrevet i denne ar-
tikkel.

III

Stortinget samtykker i ratifikasjon av avtale av 20.
mai 1999 mellom Kongeriket Norges regjering og

Gunnar Skaug

president

Kongeriket Thailands regjering om samarbeid om
fullbyrding av strafferettslige reaksjoner.

IV

Stortinget samtykker i undertegning og ratifika-
sjon av tilleggsprotokoll av 18. desember 1997 til den
europaiske konvensjonen 21. mars 1983 om overfø-
ring av domfelte.

V

Loven del I og II gjelder fra den tiden Kongen be-
stemmer. Loven del III og IV trer i kraft straks.

Anita Apelthun Sæle

sekretær